

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Hof van Discipline 26 mei 2000, nr. 2820

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Peeperkorn en Wachter)

Raad van Discipline Arnhem 30 november 1998

(mrs. De Roy van Zuydewijn, Baks, Harenberg, Langeler en Meulemans)

*Alleen aan de deken komt het recht toe te klagen in het algemeen belang.
Advocatenwet art. 46 (6 tuchtprocesrecht)*

Feiten

Mr. A heeft als junior gewerkt op het kantoor van mr. X. Twee jaar en acht maanden na beëindiging van het dienstverband dient mr. A een klacht in over mr. X. Mr. X heeft zich op dat moment reeds twee en een half jaar eerder van het tableau laten afvoeren, nadat het hof in een door de deken ingediende klachtzaak de hem opgelegde maatregel van schraping van het tableau had bevestigd. De klacht betreft met name het optreden van mr. X als werkgever en patroon van mr. A. Mr. A geeft aan dat hij geen eigen belang heeft bij zijn klacht doch met zijn klacht het vertrouwen in de advocatuur beoogt te bevorderen mede ten behoeve van een eventuele stagiaire die mogelijksterwijs met mr. X als patroon in zee zou willen gaan. Ten tijde van zijn dienstverband genoot mr. A ambts-halve begeleiding van de Raad van Toezicht.

Overwegingen van de raad

De raad acht de tijd die mr. A na zijn ontslagname heeft gewacht met klagen te lang omdat:

- de bezwaren van mr. A voor een belangrijk deel betrekking hadden op handelen van mr. X geruime tijd voor het einde van het dienstverband;
- er sprake is van een klacht van de ene (oud-)advocaat tegen de andere en de professionaliteit van advocaten met zich brengt dat zij in staat moeten worden geacht hun bezwaren adequaat in banen te leiden en daarmee niet onnodig wachten;
- mr. A begeleiding genoot vanuit de Raad van Toezicht en hij zich eenvoudig op de mogelijkheid van een eventuele klacht had kunnen oriënteren.

De raad verklaart de klacht daarom niet ontvankelijk.

Overwegingen van het hof

Ter zitting heeft mr. A tot tweemaal toe verklaard dat hij geen eigen belang bij zijn klacht heeft, doch met zijn klacht het vertrouwen in de advocatuur beoogt te bevorderen mede ten behoeve van een eventuele stagiaire, die mogelijksterwijs met mr. X als patroon in zee zou willen gaan.

Op grond van ambts-halve klachten van de deken heeft de Raad van Discipline te Arnhem bij beslissingen van 6 september 1993 respectievelijk 7 maart 1994 mr. X drie maanden geschorst in de uitoefening van zijn praktijk respectievelijk de maatregel van schraping van het tableau opgelegd. Laatstbedoelde beslissing is op 4 juli 1994 door het hof bekrachtigd, waarna mr. X zichzelf op 8 juli van het tableau heeft laten afvoeren.

Voor zover in het algemeen belang een tuchtrechtelijke procedure vereist

is, wordt het klachtrecht door de deken uitgeoefend. Voor anderen geldt dat het klachtrecht slechts toekomt aan diegene die een eigen belang bij de klacht heeft. De deken heeft door het indienen van een aantal ambts-halve klachten tegen mr. X gewaakt voor het vertrouwen in de advocatuur. Voor mr. A ligt hier geen taak, terwijl, zoals hij ook heeft verklaard, een eigen belang bij de klacht ontbreekt.

De klacht is mitsdien niet ontvankelijk. In het midden kan dus blijven of mr. A te lang gewacht heeft met het indienen van zijn klacht, terwijl ook de overige door mr. A aangevoerde grieven geen behandeling behoeven.

Volgt

Met verbetering van gronden, bekrachtiging van de beslissing van de Raad van Discipline.

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 29 mei 2000

(mrs. Robbers, Baas, Claassen, Eschauzier en Van Nispen tot Sevenaer)

*Ontoelaatbare toepassing van artikel 139 jo artikel 75 Rv (verstek tegen eiser).
Advocatenwet, art. 46 (5.1 regels die betrekking hebben op de juridische strijd)*

Gedragsregel 17

Feiten

Mr. Y, de klager, had, optredend voor de vrouw in een geschil omtrent boedelscheiding, de man, die werd bijgestaan door mr. X, gedagvaard tegen 4 maart. De vordering strekte primair tot betaling van 3500 gulden. Bij fax van 2 maart deelde mr. Y aan mr. X mede dat hij die dagvaarding niet zou aanbrenge omdat de man had toegezegd het bedrag van 3500 gulden te voldoen.

Mr. X heeft de dagvaarding op de rolzitting van 4 maart namens de gedaagde aangebracht en tegen de eiseres verstek verzocht.

Bij brief van 19 mei heeft mr. Y aan mr. X verzocht om een toelichting op de informatie die mr. Y van zijn cliënte had gekregen, te weten dat de boedelscheidingsprocedure nog aanhangig was. Bij fax van 20 mei heeft mr. X aan mr. Y meegedeeld dat hij de dagvaarding op voet van artikel 75 Rv ter rolle had doen inschrijven. Tevens deelde mr. X in die brief mede dat de zaak op de datum van zijn faxbericht voor vonnis stond.

Op de rolzitting van 25 mei heeft mr. X een akte genomen, waarna de rechtbank een verstekvonnis heeft gewezen op 3 juni. Mr. X heeft van de akte geen exemplaar aan mr. Y gestuurd. Bij het vonnis werd de man ontslagen van instantie en werd de vrouw veroordeeld in de proceskosten.

Bij brief van 8 juni heeft mr. X een afschrift van het vonnis aan mr. Y gestuurd en hem verzocht te bevorderen dat de proceskosten, met nasalaris, zouden worden voldaan, met aanzegging van executiemaatregelen.

Mr. Y heeft daarop onder protest de proceskosten betaald en een klacht ingediend. De deken sloot zich ambts-halve bij hem aan.

Mr. X voerde tot zijn verweer aan dat hij van de regeling van artikel

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

75 Rv gebruik had gemaakt omdat naar zijn mening de dagvaarding tegen zijn cliënt lichtvaardig was uitgebracht. Het besluit om ondanks de fax van 2 maart de zaak aan te brengen is door de cliënt, in samenspraak met hem, genomen nadat die cliënt gezegd had geen betalingstoezegging te hebben gedaan. Mr. X voerde voorts aan dat hij op 4 maart een brief aan mr. Y heeft gedictieerd, welke eerst op 9 maart is verzonden, in welke brief mr. X meedeelt dat hij ter rolle van 4 maart de dagvaarding op de rol heeft doen inschrijven en verstek jegens de vrouw heeft gevraagd en verkregen.

Mr. X heeft ten slotte aangevoerd dat hij gevolg heeft gegeven aan de wens van zijn cliënt om het vonnis te executeren daar hij, mr. X, van mening is dat een tuchtrechtelijke procedure geen invloed mag hebben op het belang van de cliënt.

Overwegingen van de raad

Vaststaat dat mr. X de zaak bij de rechtbank op 4 maart heeft aangebracht en daarbij verstek tegen de eisende partij heeft gevraagd, zonder klager tevoren op de hoogte te stellen van deze processuele actie.

Ook staat vast dat mr. X heeft nagelaten om de klager op of terstond na 4 maart van de processuele actie in kennis te stellen. Klagers brief (bedoeld zal zijn: de brief van mr. X) van 9 maart kan in dit verband niet als tijdige mededeling worden aangemerkt, nog los van de omstandigheid dat klager heeft ontkend deze brief te hebben ontvangen.

De raad is van oordeel dat mr. X dusdoende niet heeft gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Hierbij acht de raad van belang vast te stellen dat niet aannemelijk is geworden dat de klager de dagvaarding tegen de cliënt van mr. X lichtvaardig heeft uitgebracht, nu immers gebleken is dat aan de dagvaarding een langdurige discussie tussen partijen is voorafgegaan. Mr. X heeft als verklaring voor zijn processuele actie leidende tot het verkrijgen van verstek tegen de eiseres aangevoerd dat het hem erom te doen was een kostenvergoeding voor zijn cliënt te krijgen. De raad passeert dit argument nu gebleken is dat mr. X op geen enkel moment heeft getracht in der minne een kostenvergoeding voor zijn cliënt te verkrijgen. Voorts is gebleken dat mr. X heeft nagelaten om van de akte die hij ter rolle van 25 mei heeft genomen een exemplaar aan klager te sturen. Ook hiervan treft verweerder een verwijt, nu hij wist dat klager als advocaat van de wederpartij optrad.

Volgt

Gegronde verklaring van de klacht met oplegging van een enkele waarschuwing.

Noot

Al eerder heeft de tuchtrechter een dergelijk eisersverstek onbehoorlijk geacht (Hof van Discipline 4 juli 1994, no. 1888, *Advocatenblad* 1995, pag. 122).

De annotator maakte bij die beslissing kritische kanttekeningen, die echter op een andere situatie zagen dan zich hier voordeed.

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 5 juni 2000

(mrs. Verhoeven, Degenaar, Gilhuis, Van Oven en Verhulst)

Privé-gedraging van een advocaat. Onder omstandigheden van het geval het vertrouwen in de advocatuur en in de eigen beroepsuitoefening van de advocaat geschaad.

Advocatenwet art. 46 (2.1. wat in het algemeen niet betaamt)

Gedragsregel 1

Feiten

De zoon van mr. X huurt een appartement, dat hij deelt met A. Nadat de zoon te kennen heeft gegeven dat hij wenst dat A de bewoning beëindigt, ontstaan problemen over de financiële afwikkeling, met name over de eigendom van de zich in het appartement bevindende goederen. Mr. X en zijn zoon halen op een gegeven moment, buiten medeweten van A, een aantal goederen uit het appartement weg, waarvan vaststaat dat deze gemeenschappelijk eigendom zijn van de zoon en A, alsmede enkele goederen die aan A toebehoren. A doet aangifte van diefstal. Mr. X deelt aan A mede dat hij de gemeenschappelijke goederen tot zekerheid van de betaling van de vordering van de zoon op de vader van A had meegenomen.

Overwegingen van de raad

Gedragingen van advocaten kunnen door de tuchtrechter worden getoetst voor zover die gedragingen het openbaar belang bij een goede beroepsuitoefening raken.

Alhoewel de rol die mr. X in het conflict met A heeft gespeeld naar het oordeel van de raad niet die van een advocaat was, maar die van een privé bij het conflict betrokken persoon, is de manier waarop mr. X deze rol heeft gespeeld van dien aard dat het vertrouwen in de advocatuur of zijn eigen beroepsuitoefening daardoor is geschaad.

In beslag nemen behoort door een deurwaarder te geschieden uit kracht van een executoriale titel of met verlof van de president van de rechtbank. Mr. X heeft zich in een relatief eenvoudig conflict van beperkte financiële omvang waarin hij en zijn zoon met A verwickeld waren, bediend van een drukmiddel, te weten het buiten medeweten van de op dat moment afwezige bewoner een woning binnendringen en daaruit weghalen van huishoudelijke apparatuur, waarvan hij als advocaat terdege moet hebben geweten dat het ongeoorloofd was. Nadat A geëist had dat in ieder geval de weggenomen audioset, eigendom van A, terstond zou worden teruggebracht, heeft mr. X geen gevolg gegeven aan die terechte eis maar via zijn werkneemster en kantoorgenote mr. Y als zijn advocaat laten weten dat hij retentierecht op de weggenomen zaken uitoefende, een standpunt waarvan de onhoudbaarheid aan mr. X duidelijk moet zijn geweest.

De raad acht gelet op de aard en ernst van de verweten gedraging een berisping als maatregel passend en geboden. De raad neemt daarbij in aanmerking dat mr. X zich in een relatief onbeduidende kwestie aan eigenrichting schuldig heeft gemaakt. Dat kan een advocaat die immers beroepsmatig een wezenlijke rol in de rechtsbedeling vervult zich niet permitteren zonder het vertrouwen in de advocatuur te schaden.

Volgt

Gegrondbevinding van de klacht en oplegging van de maatregel van berisping.

n